

ÉLETÜNK

XLIV. évf. 3. szám (44. Jg. Nr. 3)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. március

SZERETETRE ÉS JÓTETTRE BUZDÍTSUK EGYMÁST!

A pápa nagyböjti üzenete

A Szentsek sajtótermében február 7-én mutatták be XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenetét, amelynek címe a zsidókhoz írt levélből vett idézet: **Legyen gondunk arra, hogy szeretetre és jótettre buzdítsuk egymást. A Szentatya tanítását Robert Sarah bíboros, a „Cor Unum” Pápai Tanács elnöke ismertette.**

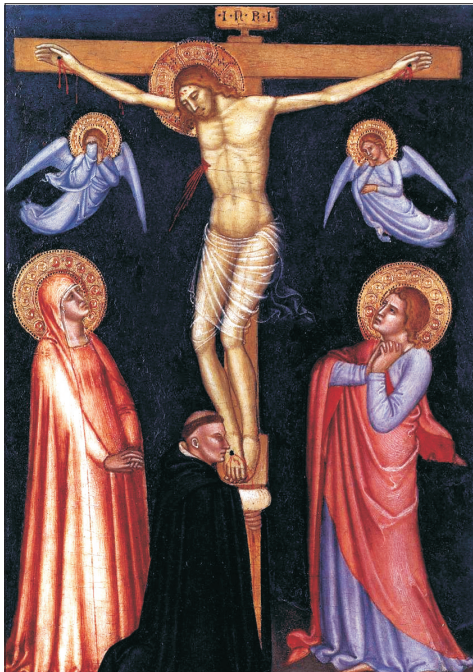
A nagyböjti üzenet hozzájárul ahhoz, hogy a hívekben ébren tartsa a másokkal való törődés, a szeretetközösség iránti érzéket, az együttérzést, a szegények szenvedéseiben való testvéri részvételt – hangsúlyozta Robert Sarah bíboros. – A Katolikus Egyház ennek a nagylelkűségének köszönhetően járult hozzá az emberiség növekedéséhez az évszázadok során karitatív művei kiterjedt, jól kiépített hálózata révén. Ezek az Evangélium életéről és Krisztus tanításáról tanúskodnak, aki azt kérte tőlünk, hogy főleg a szegényekben keressük és találjuk meg Őt.

Beszédében Sarah bíboros a keresztény élet azon aspektusára hívta fel a figyelmet, amely napjainkban már látszólag feledésbe merül, de amelyet az idejűzenet különösen hangsúlyoz: a testvéri figyelmeztetésről (correctio fraterna) van szó, amelyet az örök üdvösség távlatában kell gyakorolnunk. Ma általában érzékenyek vagyunk a mások fizikai és anyagi jólétére irányuló szeretetszolgálatra, de szinte mindig hallgatunk a testvéreinkkel szembeni spirituális felelősségünkről.

Az individualizmus egyik legpusztítóbb következménye a lelkiismeret elaltatása, amelyre a nagyböjti üzenet utal. Az az ideológia, amely felmagasztalja az egyén jogait, a személy elszigeteltségéhez, magányához vezethet – fogalmazott a bíboros. Amikor az individualizmus nevében tagadják az ember szeretetközösségre való elhivatottságát, emberségünkön esik csorba, mivel megteveszt bennünket az illúzió, hogy önmagunkban is boldogok lehetünk. Figyelemmel lenni testvérünk iránt annyit jelent, hogy kilépünk közönyünkéből, és segítünk társainknak anyagilag és lelkileg egyaránt.

A szerzetesi közösségek spirituális hagyományához tartozik a kölcsönös segítség, amelyet testvéri figyelmeztetésnek nevezünk – hangsúlyozta a „Cor Unum” Pápai Tanács elnöke. Ez érvényes minden nevelési folyamatra: a jóra való figyelmeztetés, korrekció nélkül nem válhatunk éretté. Valódi szolgálatot tesz nekünk az, aki felhívja figyelmünket tévedéseinkre. Ma is szükségünk van a testvéri figyelmeztetés bátorságára és alázatára mind egyéni, mind közösségi keresztény életünkben.

Az Egyház prófétai módon van jelen a világban: leleplezi az igazságtalanság és szegénység helyzetét – ez küldetésének része. (Folytatás a 6. oldalon)

Jézus a kereszten

Andrea da Firenze (1343–1377) festménye
(Vatikáni Képtár)

MÉGSEM ELHAGYATOTT...

Az egész földkerekségen minden népben Krisztus mutatkozik meg, de nem a nagy dicsőségben, hanem a nagy próbatételben.

Életünk ugyanis ebben a zarándoklásban nem lehet meg próbatétel nélkül, mert előrehaladásunk csak próbatételen keresztül valósul meg, és senki sem ismerheti meg önmagát sem, hacsak előbb nem volt próbára téve, és senki sem koronázható meg, ha nem győzött, és senki sem győzhet, ha nem küzdött, és senki sem küzdhet, ha nincs ellensége és próbatétele.

Tehát aki szorongó szívvel kiált a föld széléről, az mégsem elhagyatott. Hiszen minket, azaz az ő titokzatos Testét akarta előre jelezni abban a testben, amelyben meghalt és feltámadt, és a mennybe ment, hogy titokzatos Testének tagjai rendületlenül bízzanak: ők is oda jutnak, ahová a Fő már előrement.

(Szent Ágoston püspök)

A HIT ÖSSZEKÖTI A NÉPEKET

Erdő Péter bíboros vezércikke a Tagespostban

A krízisektől megrázott Európának a remény új távlatára van szüksége. A kereszténység sokat adhat földrészünknek – írja Erdő Péter bíboros a katolikus szellemiségű német politikai és közéleti napilap, a Die Tagespost évzáró-évnnyitó vezércikkében. Ennek főbb gondolatait közöljük a Magyar Kurír nyomán.

Európa mégiscsak áldás. Nem feltétlenül azokra a konkrét intézményes formákra gondolok, amelyek az öreg földrész országainak egyre szorosabb együttműködését jellemzik, hanem inkább arra a tényre, hogy a világnak ezen a részén olyan népek élnek, amelyeknek közös kulturális gyökereik vannak, de ugyanakkor saját nyelvi, történelmi azonossággal rendelkeznek, melynek nem szabad szürke egyformasággá olvadnia. Ez a sokféleség, a kultúrának ez a gazdagsága mindmáig közös örökségből táplálkozik. Ehhez az örökséghez vitathatatlanul hozzátartozik a kereszténység is. (...)

EURÓPA ÉS AFRIKA

Püspökök találkozója Rómában

A két kontinens püspökei február 13. és 17. között tartották második szimpóziumukat Rómában, mintegy száz résztvevővel. Hasonló találkozóra először 2004-ben került sor ugyancsak az Örök Városban: ezt három tematikus találkozó követte. A mostani szimpózium témája Az evangélium hirdetése ma – az Afrika és Európa közötti közösség és lelkipásztori együttműködés volt.

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) és az Afrikai Püspöki Konferenciák és Madagaszkár Szimpóziuma (SECAM) közösen szervezte a találkozót. Ezeknek a kontinentális szervezeteknek a fő küldetése, hogy előmozdítsák és elmélyítsék a szeretetközösséget és az együttműködést a püspöki konferenciák és a főpásztorok között. Gyakran kényes szolgálatról van szó, amely azonban a nemzetközi kapcsolatok növekvő jelentősége révén új lehetőségeket kínál fel és új kihívások elé állít bennünket – mutatott rá Erdő Péter bíboros, a CCEE elnöke. – Napjaink globalizált környezetében segítenünk kell a püspöki konferenciákat küldetésük megvalósításában.

A szimpózium különös figyelmet szentelt az új evangelizációnak. A két földrész, a különböző országok problémái jelentősen eltérnek egymástól, ugyanakkor a jelen kihívásainak számos közös aspektusa is van. Mindenekelőtt közös a hit lelkesedése, amennyiben élő hitről van szó. Az elmúlt napok összejövele hozzásegítette a két földrész főpásztorait, hogy jobban megismerjék és értékeljék egymást, de ahhoz is hozzájárult, hogy együttesen még világosabban felfedezzék Istent, aki a szeretetközösséget létrehozta és fenntartja. „A papi és püspöki hivatásból származó ajándékok megosztásának tapasztalata hozzásegít bennünket ahhoz, hogy még nagyobb lelkesedéssel és dinamizmussal éljük meg szolgálatunkat” – mondta a pápához intézett köszöntő beszédében a CCEE elnöke.

A szimpózium résztvevőihöz szólva a Szentatya örömmel állapította meg, hogy Afrikában, ahol nagy szükség van a békére és a kiengesztelődésre, a

helyi egyház készségesen megosztja hitét másokkal. Az afrikai egyházi közösségek reménysége és öröme mindig „kegyelmi pillanat” az európai egyházak számára. A közös kihívások közül a pápa a vallási közömbösséget emelte ki.

Ma főleg Európában, de Afrika egyes részein is, érezhető a szekularizált és a keresztény hittel gyakran ellenséges környezet nyomása. Kihívást jelent továbbá a hedonizmus is, amely hozzájárul ahhoz, hogy a válság kiterjedjen a mindennapi élet értékeire, a család struktúrájára, a lét értelmének meghatározására. A pornográfia és a prostitúció ugyancsak válságjelenségek. Ezek a kihívások azonban ne bátorítanák el a főpásztorokat. Újítsák meg elkötelezettségüket, és lelkipásztori gondoskodásuk középpontjába állítsák a családot, amely a társadalom megújulásának szilárd biztosítója.

Európának és Afrikának szüksége van nagylelkű fiatalokra, akiknek felelősségteljesen kell vállalniuk jövőjüket. A hitből táplálkozó kultúra vezet el bennünket a valódi humanizációhoz, miközben a hamis ideológiák embertelenséget eredményeznek: ennek szomorú példáit láthattuk mind Európában, mind Afrikában – fejtette ki XVI. Benedek pápa.

Vatikáni Rádió

Erdő Péter, a résztvevők képviselőjében a pápánál

olyan rétegét, amelyek erőt adnak, bátorítanak és valódi stabilitáshoz vezetnek.

Néhány évvel ezelőtt talán azt gondolták: az euró fogja az Uniót, sőt magát Európát stabilizálni. Az fog minket megmenteni. Ma azonban úgy tűnik, éppen megfordítva, Európának kell az eurót megmentenie. Számok és statisztikák, pénzügyek és a gazdasági élet technikái – mindezek mégiscsak emberi alkotások. Gyakran humorosan vagy kissé komolyan, hálával vagy éppen kritikával gondolunk a régi főnciákra, akik állítólag a pénzt földtalálták. Aminek azonban az utóbbi évek pénzügyi viharait hordoznia és elviselnie kell, az ténylegesen az ember és a kultúra. Az emberi szív erőteretkai nagyobbak, mint gyakran gondoljuk.

(Folytatás a 2. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az önmérséklet gyógyító hatása

Sok szó esik a preventív gyógyításról – orvosok és laikusok körében egyaránt. Ha bizonyos testi vagy lelki betegségek általános megelőzéséről van szó, tudni kell lemondani olyan ételekről és italokról, amelyek ártalmasak, akár önmagukban, akár túlzott fogyasztásuk révén. Mindez szerves kapcsolatban van az egészséges életmóddal. Ennek egyik alapvető követelménye az önmérséklet: étkezésben, az italok fogyasztásában és a nemiség biológiai vonatkozásában is. Utóbbi azonban messzebbre vezető külön kérdés, amire az orvos is válaszol.

A böjti idő elsősorban a táplálkozással kapcsolatos önmegtadadásra, testi önfegyelemre irányítja figyelmünket. Így közelíthetjük meg jobban a böjt értelmét, amely nemcsak a Katolikus Egyházban kap jelentőséget, hanem számos más vallási közösségben, például a mohamedánok körében is. Az értelmetlen böjtölés elveszítené hitelét. Erre utal Francois Mauriac, a Nobel-díjas francia katolikus író, amikor elmeséli, hogy a nagyapa nagypénteken odaült az asztalhoz, és a megdöbbsent vallásos családtagok szeme láttára jóízűen falatozni kezdte a húst. S amikor megkérdezték, miért teszi ezt nagypénteken, azt válaszolta: mi öröme volna abban az Istennek, ha ő nem enne húst nagypénteken is, mikor az neki jólesik. Az önmérséklet azonban nem öncélú isteni rendelkezés: annak eredménye a mi örömünk és hozzátartozóink öröme lehet. A böjtölésről nem esik szó a Tízparancsolatban, de a mi egészségünket szolgálja, ha fékezni tudjuk mohóságunkat, amikor az ártalmassá válik. Hiszen például a fogolytáborból szabadult katonák között is voltak, akik túl korán és túl mohón estek neki a zsíros otthoni ételeknek, a fogság böjtös ételei után – és belehaltak.

A Mauriac által említett nagyapa a jelek szerint nem kapott megfelelő felvilágosítást a böjti fegyelem értelméről és értékéről. Úgy látszik, nem magyarázták meg neki kellőképpen, hogy a böjt az önmegtartóztatás sajátos gyakorlása, amely nemhogy ártalmas volna, de egyenesen hasznára van egészségünknek. Hiszen az orvos is gyakran ad olyan tanácsot, hogy páciense mondjon

le erről vagy arról az ételről, italtól – egészsége érdekében.

Az úgynevezett jóléti társadalmakban – Amerikában különösen – már „prófétai” hangok hallatszanak, amelyek a túltápláltság egészségtani veszélyeire figyelmeztetnek. Avatott szakemberek húzzák meg a vészharangot, hogy jobban mértékelt kellene tartani az étkezésben, a szeszes italok fogyasztásában, amit a divatos „svédasztalok” nem éppen segítenek, sőt, inkább a népi álboldsosságot juttatják eszünkbe: „Egyél, amennyi beléd fér!”

Az önfegyelem a kulturált magatartás jellemzője. Ugyanakkor tudjuk, nemcsak az önfegyelem hiánya lehet oka az elhízásnak: hanem például a sok ülést és kevés mozgást követelő munka vagy az ember alkati, genetikai adottságai. Hát még ha az úgynevezett piknikus alkat a sokat ülő írói foglalkozással úgy találkozik, mint Aquinói Szent Tamás esetében, akit ránézésre aligha lehetett volna összetéveszteni az aszketikus Keresztelő Szent Jánossal... Nem vagyunk egyformák ebben sem. Ne ítélkezzünk tehát könnyelműen.

Az önmérséklet a sarkalatos erények egyike. Platon és a görög etika tanításának szerves része ez, amely az ételben, italban való mértéktartást jelenti. Ennek negatív megnyilatkozása a torkosság, amikor valaki képtelen ellenállni kedvenc ételle, itala kísértésének, és nem ismer mértéket. Tudjuk, hogy ez a hét bűnös hajlam egyike – amelyre már a kis katekizmus is felhívja a gyerekek figyelmét –, amely sok problémát okozhat. Ártalmas voltát széleskörű tapasztalat igazolja.

Az önmérséklet természetes erény, és nem korlátozódik az Ó- és Újszövetség böjti fegyelme, bár a hellenista időkben a négy sarkalatos erény egyikeként az Öszövétség bölcsességi könyveibe is bekerült, az okossággal, igazságossággal és bátorsággal karöltve, persze a kinyilatkoztatás kontextusában (vö. Bölcs 8,7). A bölcsességi könyvek is gyakran utalnak rá. A Sirák fia könyve még a követendő etikai elvet is megadja. Az igaz lelkű ember „jóízűen eszik, és amit megeszik, javára is válik” (Sir 30,25). A bor „öröm a szívnek, ha kellő időben s megfontoltan isszák” (Sir 31,28). A 38. fejezet az

orvos iránti tiszteletet fogalmazza meg, s vele az egészség értékét. Az előző fejezetben pedig megadja a mértéktartás szentenciáját:

„Ne epedezz rögtön minden élvezetért. Ne vesd magad minden ínycenc falat után. Mert a túl sok étel betegségek fészke... A mohó evésbe már sokan belehaltak, De aki vigyáz magára, az meghosszabbítja életét” (Sir 37,29-31)

Aki tehát kifejleszti magában az önmérséklet erényét, vagyis személyi értékét, abban kialakul egy spontán készség, mint a zongorajáték gyakorlásával az ujjak egyre könnyedebb, végül bravúros mozgása esetében.

A keresztény életben, mint más vallásokban is, ezt hivatott segíteni a böjti fegyelem. S ennek jelentősége orvosi szempontból nézve is az, hogy amikor például diétázni kell, az nem okoz problémát, mert megvan hozzá a páciens kellő lelki fölkészültsége, emberi tartása, „habitusa”... Ezért ismerte el a böjt értékét például egy német orvostanár, doktor Spiske, aki még szigorítaná is az Egyház és a vallások böjti fegyelmét. Az önmérsékletet gyakorló keresztény tehát olyan állapotban van, hogy nem éri őt váratlanul az orvos ajánlata, ha betegségére vagy korára való tekintettel eltiltja őt valamilyen ételtől, vagy éppen fogyókúrát javasol. De a fiataloknak is fontos, hogy kifejlesszék az önfegyelmet. Ha például valaki énekes szeretne lenni, le kell mondania a fagyaltozásról. Az orvos nem segítheti a gyógyulást, ha betege nem tud lemondani, például a dohányzásról, a zsíros ételekről vagy a szeszes ital túlzott fogyasztásáról. A drogokról nem is szólva...

Az Egyház böjti fegyelme nagyon mérsékelt. Inkább arra ad indítást, hogy kialakuljon bennünk a lemondani tudás belső készsége, amikor az egészségünk függ tőle. Szinte minden hivatásnak – és persze a családnak is – megvannak a sajátos és a közösségben szükséges, olykor kényszerű lemondásai. A sportolóké a legismertebb. Hiszen egy súlycsoport esetében még a dekagrammok többlete sem engedhető meg. Egy birkozóznak, ökölvívónak vagy súlyemelőnek „hoznia kell” a súlyát.

A keresztény önfegyelemnek preventív hatása is van. Erre utalva alkottam meg a magam szentenciáját: „Tanulj meg az ártalmas ételekről, italokról lemondani, hogy orvosodnak vagy családotodnak ne kelljen rólad lemondani”.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Márciusra

Általános szándék: Hogy az egész világon kellően elismerjék a nők közreműködését a társadalom fejlődésében.

1953-ban születtem, három fiútestvérrrel együtt nevelkedtem; gyermekkori emlékeimből semmi sem utal a kislányok szokásos elfoglaltságaira. Talán ezért választottam középiskolai tanulmányaim után a mezőgazdasági mérnöki pályát. Akkoriban nyíltak meg ezek az iskolák nőknek; így megint lényegében férfikörnyezetbe kerültem.

Megházasodtam, három leány anyja lettem. Az egyensúly tehát változott: ott-hon mi, nők jelentős túlsúlyba kerültünk. Leányaim aztán szintén felnőttek, feleségek, anyák, dolgozó nők lettek. Ezt a harmas hivatást egészen másképp élik meg, mint én; harminc év alatt e szerepek elgondolása és gyakorlása alaposan megváltozott. Én magam gyermekeimmel hosszú ideig Afrikában tevékenykedtem; hazatérve nem vállaltam többé állást, hogy egészen és békésen az otthoni tevékenységeknek éljek.

Mind a három lányomnak olyan foglalkozása van, amelyet meg akar tartani. A legtöbb fiatal francia nő két-három gyermek nevelése mellett végzi hivatásbeli munkáját. Szülési szabadság, 35 órás munkahét, családi pótlék, bölcsőde, iskolában maradás az órák után is, férjek bekapcsolódása az otthoni feladatokba: ezek teszik lehetővé, hogy a nők megtartsák szakmai foglalkozásukat.

Életük egyensúlya azonban bizonytalan. Ehhez hozzájárulnak a munka világának tényezői is: kényszerű átszervezések, vasárnapi munka. Az igényes szakmával rendelkező nőknek ilyen helyzetben kell hozzájárulniuk a társadalom fejlődéséhez.

Múltbeli választásaimat nem bánom. Azt is lehetővé tették, hogy társadalmi tevékenységekbe beledolgozzam magam, meg hogy idős szüleimnek gondját viseljem. Viszont annak is örülök, hogy lányaim vállalni tudják együtt mindkét dolgot: anyai elkötelezettségüket és a társadalom javát szolgáló hivatásos munkájukat.

Imádkozzunk a Szentatyával együtt, hogy a világon mindenütt a nők hozzá tudjanak járulni a társadalom egészének javához! Különösen imádkozzunk azokért a nőkért, akik olyan országokban vagy kultúrákban élnek, ahol képességeiket kevésbé értékelik, alapvető jogaikat pedig nem igazán tisztelik!

(A franciaországi Claire Ranquet tanúságtétele nyomán)

Missziós szándék: Hogy a Szentlélek adományozzon állhatatosságot mindazoknak, különösen Ázsiában, akiket Krisztus neve miatt hátrányosan megkülönböztetnek, üldöznek, vagy halálba visznek.

Számos ország, Ázsiában is, „szerelmes” a demokráciába. Tudják, hogy a demokrácia alapja az emberi jogok tisztelete. Minden állampolgár szabad vallásának megválasztásában és gyakorlásában. Sajnos, bizonyos vallások híveinek üldözése napjaink egyik valósága. Kommunista országokban (Kína, Észak-Korea) a kereszténység csak kínlódva boldogul. Másutt visszafogottan, politikai elnyomással utasítják el; Malajziában átmenetileg üldözték Isten nevének (Allah) a keresztények által történt kimondását.

Indonéziában, ahol a lakosság többsége muzulmán, többféle módon nyilvánul meg a keresztények hátrányos megkülönböztetése: nem lehetnek állami alkalmazottak, állami egyetemek professzorai; állami iskolák nem adhatnak megfelelő keresztény nevelést. Pedig az indonéz ideológia szerint az egység a különbözőésben valósul meg; mégis a különböző hitvallások követői közötti türelem nem létezik.

(Folytatás a 4. oldalon)

A HIT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Az emberi hit hatalmas energiaforrás, különösen, ha igaz a tartalma. Nem hallgathatjuk tehát el, hogy hitünkben nemcsak a szubjektív meggyőződést becsüljük, hanem az igazságot is, amit a maga teljességében Krisztus tárt fel: az igazságot az emberről. „Ő tudta, mi lakik az emberben” (Jn 2,25). Ő ismer-te a gonoszságot és a szenvedélyeket, de a lehetőséget is, hogy segítségével megtérjünk. Ha Krisztus megtérésre hív fel minket, akkor ez mindig lehetséges is. Ez a felhívás tehát a reménység nagy jele. Isten ugyanis nem kíván lehetetlent tőlünk. Megtérni annyit jelent, mint megváltoztatni a gondolkodásunkat, a mentalitásunkat, de a cselekvésünket is. Akarjuk-e minden ember javát ezen a világon, vagy ellejeztettünk egész földrészeket? Alapjában véve közömbösek vagyunk, és csak akkor rettenünk meg, ha a televízió éhínség, háború vagy természeti katasztrófa képeit mutatja? Van-e bennünk keresztény érzék Európa java iránt? El tudjuk képzelni, hogy népeink a saját

javukat is jobban szolgálhatják, ha tekintetbe veszik a többiekét? Érezzük a felelősséget a saját nyelvünkért, kultúránkért, történelmünkért, kultúránk humoráért és emberi atmoszférájáért, a sokféleségért és a közös tulajdonságokért? El tudjuk képzelni, hogy egy nagy és erős európai nép gyermekei a kontinentális szintű többségi döntésekkel kapcsolatban másként éreznek, mint kisebb és gyengébb országok polgárai, akik rövid távon is nyelvük és kultúrájuk megmaradásáért aggódnak?

És egyáltalán: mire gondolunk, amikor közjóról beszélünk? Van-e világos képünk az emberről, és bízunk-e abban, hogy legalább valamelyest objektíven megmondhatjuk, mi jó és mi rossz az embernek? Vagy megadjuk magunkat a parttalan szubjektívizmusnak és a véletlennek? Krisztus meghirdette és kinyilatkoztatta nekünk az igazságot az emberről. Mert az ember mégiscsak mikrokozmosz, ahogyan a felejthetetlen Nicolaus Cusanus írta. És akárcsak a világmindenség titkairól, melyek minden felfedezés után új és új kérdéseket vetnek fel a kutatók számára, az emberről sem fogunk soha mindent tudni. Ha a közjót keressük, ha

őszintén vizsgáljuk, mi a jó az embernek, nem szűkíthetjük le az emberről alkotott képünket arra, amit a tudomány fényében ma ismerünk. (...) A mai erkölcs számára az egyik legfontosabb kihívás éppen a helyzetek bonyolultsága. Már szinte csak angol rövidítéseket, pénzügyi szakkifejezéseket és statisztikákat hallunk, nehezen tudunk a különböző döntésekkel és változásokkal azonosulni. (...) Fontos feladat tehát a közélet felelősei számára, hogy szóban és tettben középpontba állítsák az egész ember igazi javát.

Európának ma mindenekelőtt a remény új távlatára van szüksége. Számunkra, keresztények számára ez a remény az Istenbe vetett élő hiten alapul, és az értékeknek azon a gazdag kincsestárán, melyet a keresztény hit egy teljesebb emberkép keretében földrészünk számára kínál. Sokkal több lelki erőforrásunk van, mint gyakran hinnénk. Karácsonykor a keleti egyház ezt énekli: „Velünk az Isten, értsétek meg nemzetek, és térjetekek meg, mert velünk az Isten!” Ebben az értelemben kívánom minden olvasónak és egész Európának Isten áldását az új esztendőre! □

MIT VÉTETT MAGYARORSZÁG?

Sajtószemle: a rokonszenv megnyilvánulásaiából

Az elmúlt hónapokban súlyos támadások érték a magyar kormányt a balliberális oldalról – külföldön és az országhatárokon belül egyaránt. A liberális sajtó tükrében úgy látszódnak, mintha egyöntetű volna az elmarasztalás. Ennek az egyoldalságnak az ellensúlyozására készült az alábbi sajtószemle.

Mit vétett Magyarország, hogy ezt érdemli?

Egy cseh lap szerzője úgy véli, a demokrácia helyett egészen mást félt a Magyarországot támadó uniós kritikazuhagtag. (...) A cikkíró szerint a kritika igazi oka az értékek közti alapvető különbségek mentén keresendő. Mit vétett Magyarország, hogy kiérdemelt egy ilyen éles kritikát? – teszi fel a kérdést. A cikkíró visszaidézi az Európai Parlament, a Human Rights Watch, az Amnesty International tavalyi áprilisi közös nyilatkozatát. Ebben az EP és az emberjogi szervezetek tiltakoztak a magyar alaptörvénynek a Szent István-i hagyományokról, a házasság védelméről, a hagyományos család jelentőségéről, avagy az élet oltalmazásáról szóló szakaszai ellen. Az említett részek állítólag diszkriminatívak, mivel veszélyeztetik a vallásszabadságot, a homoszexuálisok egyenjogúságát és a nők jogát a magzatelhajtáshoz.

Michal Semín szerint tehát nem azért ömlik a szitokáradat hazánkra, mert az Unió félti a demokráciát, hanem azért, mert az új alaptörvény „akadályozza annak a célnak az elérését, melyet Mark Hackard külpolitikai elemző a volt szovjet blokk országainak gyarmatosításaként jellemez”.

Magyar Nemzet Online, január 9.

Unió zászlót égettek Varsóban

Több százan vettek részt a Magyarországot támogató szimpátiatüntetésekben szombaton a varsói magyar nagykövetség és más lengyel nagyvárosok külképviseletei előtt. (...) A felszólalók „a nemzetközi baloldali támadásai ellen” tiltakoztak, és szolidaritásukat fejezték ki „a nemzetek Európájának eszméjét támogató Magyarországgal”.

Felolvasták a „drága magyar barátoknak” címzett levelet, amelyet egyebek közt Marek Jurek, a szejm volt elnöke, a Lengyel Köztársaság Jobboldala párt elnöke és Zbigniew Ziobro EP-képviselő, a Szolidáris Lengyelország frakcióvezetője írt alá. Ebben elismerésüket fejezték ki a magyaroknak „a haza újjászülésétért tett kezdeményezéseierért”, és hangsúlyozták, hogy az új alaptörvény „mindenki számára fontos alapelvekre hívja fel a figyelmet”. „Amit elkezdtek, egész Európa érdekét és javát szolgálja, és különösen a mi térségünk, a kommunizmus idején megtört Közép-Európa közös ügyét jelenti. Együtt voltunk, és együtt maradunk” – állt a levélben, amelyet a tüntetők is aláírtak.

Hirado.hu, január 21.

Ezért fél Európa – felhívás Bécsből Magyarország védelmében

Több oka is van a magyar kormányzat elleni sajtótámadásoknak és politikai bírálatoknak Eva Maria Barki Bécsben élő nemzetközi jogász szerint, aki felhívást tett közzé Magyarország védelmében. (...) A jogász úgy látja, a magyarok másfajta Európát képzeltek a rendszerváltozás idején, a nézeteltérések oka pedig nem a magyarok, hanem az EU változásában keresendő. (...) A nép, a nemzet, a kereszténység, a hagyomány már nem értékek Európában, míg Magyarországon igen. Ennek ellenére is úgy véli, hogy az európai polgár többsége a magyarok mellett van, a politikusok azonban ezt még nem látják, vagy inkább nem akarják látni. (...)

Az EU többször megszegte a demokratikus elveket, az alapvető jogokat, nemcsak a Benes-dekrétumok kezelésével, hanem sok más esetben is. Magyarország számára ezek után is az helyes, ha továbbmegy a megkezdett úton, tovább harcol szuvereni-

tásáért. (...) Európának is vissza kellene térnie a forrásokhoz, az értékekhez, a kereszténységhez. Magyarországnak pedig szövetségeket kell keresnie, akiket azonban nem a politika világában találhat meg, mert a közélet irányítói benne vannak „brüsszeli csónakban”, és ebből nem mernek kiszállni. Attól félnek, hogy a magyar impulzus másokat is elér, és az veszélybe sodorja Brüsszel hatalmi törekvéseit – mondta Eva Maria Barki Bécsben élő nemzetközi jogász a Vasárnapi Újságban.

Hirado.hu, január 22.

Schöpfung: Kirakatpercek ellenünk

Európában még ezután lehet hozadéka a szombati békemenetnek, de az sokat elárul, ahogyan a magyar baloldali sajtó bagatellizálja a tömegrendezvényt – fejtette ki a lapunknak adott interjújában Schöpfung György, a Fidesz európai parlamenti képviselője.

– Én egy másfajta Európai Uniót szeretnék látni, ami nagyobb tiszteletet tanúsít a közép-európai államok iránt. Most már komoly kételyeim vannak az európai integráció azon alapelveivel kapcsolatban, hogy minden tagállam meg kell kapja az egyenlő tiszteletet. Ma ugyanis a kisebb országok szenvednek a leginkább. Az EU-n kívül nincs más út, de ha megkezdik a különféle büntetéseket, az már beláthatatlan következményekkel járhat, és akkor nem tudom, mit válaszolnék arra a kérdésre, hogy hol is van a helyünk.

Magyar Hírlap, január 26.

Eljött a pillanat, amikor állást kell foglalni

A Magyar Írószövetség, a Magyar Művészeti Akadémia és a Professzorok Bathyány Köre közösen jegyzi azt a nyilatkozatot, amelyet Szentmártoni János, a Magyar Írószövetség elnöke tett közzé. (...)

„Mi, a magyar mindennapokban élő, az egyes kormányzati döntések következményeit viselő, azokat bőrünkön érző állampolgárok, foglalkozásunkat tekintve írók, művészek, tudósok, egyre nagyobb megütközéssel olvassuk és hallgatjuk a világ sajtójában egyes politikai körök rágalmainak a magyarországi »demokráciadeficitről«. Tapasztaljuk, hogy ezeket az álhíreket néhány baloldali és neoliberális pártkötődésű, Nyugaton nevet szerzett magyar értelmiségi, író, filozófus, zenész, sajtómunkás is hangoztatja, és nagy nyilvánosságot kap a hazája elleni uszításhoz. Szükséges, hogy mi, a magyar társadalom jelentős többségéhez tartozó értelmiségiek is megszólaljunk, és kinyilvánítsuk azok megnyugtatóására, akik a nyugati demokráciákban Magyarország jövőjéért aggodnak, hogy a jelenlegi magyar kormány nem csorbította a demokratikus alapjogokat, amelyekhez a magyar lakosság túlnyomó része maga is ragaszkodik. (...) A vártnál nehezebb külső körülmények és néhány botlása ellenére a jelenlegi kormány továbbra is élvezve e többség bizalmát, viszont a magyar embereknek azt kell tapasztalniuk, hogy álhírek és hazugságok bevetésével, a demokrácia jelszavai mögé bújva éppen a legalapvetőbb demokratikus jogtól akarják népünket megfosztani: attól, hogy magunk ítélessünk kormányaink teljesítményéről, eredményességéről a szavazóurnáknál. Reméljük, hogy a nyugati demokráciák tárgyilagos közvéleményén meg fognak törni a Magyarország szabadságát veszélyeztető szándékok” – zárul az állásfoglalás. (...)

Magyar Hírlap Online, február 1.

HITBEN VAGY HITELBEN ÉLJÜNK?

Az illúzióvesztés: lehetőség – vallja a francia filozófus

Amikor eloszlik a gazdasági fejlődésbe vetett illúzió, egyben lehetőség nyílik arra, hogy felépítsünk valami igazabbat – mondja a társadalmi, gazdasági válságról szólva az *Avvenire* című olasz katolikus lapnak adott interjújában *Fabrice Hadjadj* francia filozófus, író, katolikus gondolkodó.

A kereszténység túlvilág-gondolatát nagyon fontosnak tartja. Arról beszél az interjújában, mi az az ország, amelyet a keresztény emberek építeni szeretnének. „Nem lehet azt mondani: Nézzétek, itt van, vagy amott! Mert az Isten országa köztetek van” – mondja Jézus (Lk 17,21). Az időn és a téren túli világ ez: az örök, a végtelen, a feltörő forrás, amely minden helyen és minden időben ott van. Hadjadj szerint éppen ezért van jelen a keresztény ember ilyen különlegesen erőteljes módon a világban. Visszautasítja a rosszat, ami miatt az emberek nem vesznek tudomást egymásról. Igyekszik megőrizni és felemelni mindent, ami a teremtet világon létezik.

Vallja, hogy a gazdasági és az erkölcsi válság nem elválasztható egymástól. A gazdaság, vagyis a javak termelése és elosztása emberi tevékenység, közvetlen kapcsolatban van az ember erkölcsi hozzáállásával: kérdőre vonja az embert arról, hogy életében mennyire fontosak az anyagi javak. Ha a gazdasági-pénzügyi válságról úgy beszélünk, hogy közben nem beszélünk az emberről, az olyan, mintha úgy akarnánk megoldani az egészség problémáját, hogy közben nem figyelünk a betegre, és hagyjuk, hogy elhatalmasodjék a betegsége. „Szerény megközelítem szerint a jelen válság a fogyasztásba vetett hitről szól. Úgy tűnik, mintha ma már senki nem lenne hívő. Ha azonban elutasítjuk a hitet mint isteni erényt, akkor a hitet a hitelre és az anyagi szintünkre vonatkoztatjuk. Így már nem a hitben, hanem a hitelben élünk. A hitelező pénzt ad kölcsön, mert hisz a növekedésben, amely lehetővé teszi az adósnak a törlesztést. Az adós lehetővé teszi ezt a növekedést, mert hisz a fogyasztásban: egyre többet vesznek, egyre többet adnak el, tehát egyre többet is fognak termelni.”

A francia filozófus szerint a termelésbe vetett megszállott bizalom abból fakad, hogy az ember legmélyebb érzeit érintő energiák – a boldogságvágy és a

halálfélelem – rossz irányba terelődnek. Amikor az ember nem hisz már a Mennyben, elkezd a Piacban hinni, mintha a jólét termékei megmentenék a szorongástól. A piac folyamatosan új termékeket ígér másnapra (a földi túlvilágra), amelyek majd boldoggá teszik az embert: az iPhone 4, iPhone 5, iPhone 6, az új évad a televíziós sorozatban, az újabb ráncaltanító krém... Az emberek úgy viselkednek,

mintha egy kaszinóban lennének és várnák, hogy bankot robbantsanak.

Ha az ember megdöbbenve veszi észre, hogy válság van, az azt jelenti, hogy még hisz a haladásban. Hadjadj megvallja: szerinte ez még csak a válság kezdete. A jó magról és a konkolyról szóló példabeszédet idézi fel, amely arra tanít, hogy ne akarjunk visszavágni az előző állapothoz, mert nem mehetünk visszafelé: egyszerre megyünk a jó és a rossz felé. Minden rosszabbodás mögött ott van a lehetséges javulás is.

Az előző hatvan év fejlődését nem tekintjük fejlődésnek. Az szerinte nem más, mint a fogyasztás féktelen elszabadulása, a lelkek szisztematikus pusztítása, az ember elállatásítása. Úgy bánik a világ az emberrel, mint a disznóval, vagyis dédelgeti, táplálja, miközben eltitkolja előle, miért teszi mindezt: hogy a mészárszékre küldje.

„Anyagi növekedés? Az ember nem növekszik emberileg, csak ha lelkiileg növekszik... Az a remény, hogy a rendszer engedelmes rabszolgái lehetünk, nem remény: ez az alacsony színvonalú optimizmus a legmélyebb elkeseredésnek felel meg. Valójában már fél évszázada benne vagyunk ebben az elkeseredésben, amelynek nem merünk nevet adni. Vajon panaszkodnunk kellene azért, hogy ez a kártyavár most összeomlott? Az illúzió véget ért. Számunkra azonban lehetőség nyílik arra, hogy felépítsünk valamit az igazi sziklára” – zárta le gondolatait az *Avvenire* napilapnak adott interjújában a francia katolikus filozófus.

(MK)

MINT A TOTALITÁRIUS REZSIMEK

Brit muszlim miniszter a harcok szekularizációról

A Vatikán örömeinek adott hangot egy brit konzervatív miniszter felhívása kapcsán, aki a „türelmetlen szekularizáció” elutasítására szólított fel annak érdekében, hogy Európa még biztosabb legyen keresztény hitében – adta hírül a vatikáni szóvivőre hivatkozva a *The Guardian* című brit napilap hírportálja.

Sayeeda Warsi bárónő, tárca nélküli miniszter, a brit konzervatív párt társelnöke február 13-án hat miniszterből álló delegációval érkezett a Vatikánba, hogy találkozzék XVI. Benedek pápával, és katolikus tisztviselőkkel egyeztessen.

A L'Osservatore Romano című vatikáni lap kedden címlapján közölte a brit muzulmán politikus cikkét, amely kifejtette, hogy az Egyesült Királyság kormányának szorosan együtt kell működnie világszerte a Vatikánnal, amely „papokból, diplomatákból és püspökökből álló hálózatán keresztül befolyásos hangra tett szert napjaink fontos etikai, morális és intellektuális vitáiban”.

A konzervatív politikus ugyanitt kifejtette, hogy a brit társadalmat a „harcos szekularizáció” egyre növekvő dagálya fenyegeti a totalitárius rezsimeket idéző mértékben. „Igazán örülünk ennek a fontos találkozóknak, amely a pápa szeptem-

beri látogatásakor megkezdett párbeszédet hivatott folytatni” – mondta ezzel összefüggésben Federico Lombardi vatikáni szóvivő. A Warsi bárónő vezette delegáció a hitkérdések mellett a klíma-változásról és az emberi jogokról is tárgyalt vatikáni partnereivel.

A *The Telegraph* című brit napilap Warsi szavaival összefüggésben David Cameron brit miniszterelnököt idézte, aki fontosnak tartja a Szentszékkal való kapcsolatot, és hangsúlyozza, hogy a hit pozitív módon járul hozzá a társadalmak életéhez. A brit kormányfő hozzátette, hogy XVI. Benedek 2010-es sorsdöntő látogatása az Egyesült Királyság és a Szentszék szorosabb együttműködésének jele volt, és ez segítséget jelent többek között az éghajlatváltozás kezelésében, a vallások közötti párbeszéd és a béke elősegítésében, valamint a szegénység elleni küzdelemben. □

Gyerekeknek

AZ A MÁRCIUS

Az a március, az 1848. évben már az én gyerekkoromban is végtelenül messzire volt. Amikor én születtem, már több mint száz éve le is verték a szabadságharcot, Petőfi elveszett a segesvári csatában, Görgey letette a fegyvert Világosnál, Kossuth és Bem menekülni kényszerült, és Aradon kivégezték a tizenhárom vértanút. Mindez végtelenül messze volt már tőlem is, történelemtankönyvből megtanulni való lecke, amely egyik diákot érdeklí, a másikat meg nem – én, bevallom, ez utóbbiak közé tartoztam. Még az aradi vértanúk iránt sem mutattam semmi érdeklődést, pedig rólok volt elnevezve az a tér, ahol gyerekkoromban laktunk.

Édesapám nem örült ennek a közömbösségemnek, mert nincs az rendjén, hogy ne érdekelje a magyar történelem a leendő magyar családanyákat – még ha én akkor legfeljebb tíz-tizenegy éves lehettem. Rádásul nagy bajban is voltam éppen, mert a tanárunk úgy határozott: mi úgy ünnepeljük meg március 15-ét, hogy mindenki elmesél valami olyan eseményt ezzel kapcsolatban, amely nem szerepel a tankönyvben.

Az előző este édesapám maga mellé ültetett, és elővett a fiókjából egy emlékkönyvre hasonlító, vastag borítójú füzetet, melynek megsárgult lapjain fekete tintával, gyöngybetűkkel rótt sorok sorakoztak egymás alatt, „Liebe Kinder”, így kezdődött a szöveg. Mint hamarosan megtudtam, ükanyám naplója volt az,

amelyet 1849 telén írt, hogy megőrizze a maga és gyermekei emlékezetében az előző két év során történeteket. Buchwald Amália nevű ükanyám, vagyis a nagyanyám nagymamája német anyanyelvű, magyar szívű asszony volt, aki az első pillanattól lelkesedett az 1848-as forradalom eszméiért. Németül beszélt és írt, de magyarul olvasta Petőfit, a naplóban idéz is két sort a Talpra magyarból. A március 15-én történetekről csak újságokból és mások elbeszéléséből értesült, de a szabadságharc dél-erdélyi eseményeihez már szinte szemtanúja volt: férje ruszkabányai vasgyára ágyúkat gyártott Bem serege számára. A hős tábornok később, a szabadságharc leverése után, náluk szállt meg utoljára magyar földön, Törökország felé menekülve.

Döbbsenten néztem ezt a naplót, amelynek nagy szerepe volt abban, hogy megtanultam németül, és hamarosan már magam olvastam: „Kedves gyerekeim, az a március, 1848-ban, életem legszebb tavasza volt...” Azóta közel van hozzám a magyar történelem, annak is különösen ez a szakasza – hiszen rokoni szálak fűznek hozzá.

Kedves gyerekek – mondom most én nektek –, kérdezzétek szüleiteket, nagyszüleiteket, hátha nálatok is akad ott-hon a régi iratok között valami hasonló feljegyzés, amitől családi eseménnyé lesz a történelem.

Erzsébet néni

Fiataloknak

A HITET MEGŐRIZTEM

Az idei év január 15-én Rómában XVI. Benedek pápa üzenetet intézett az elvándorlókhoz és a menekültekhez.

A Szentatya üzenete nemcsak a konferencia résztvevőinek szólt, akik közvetlen módon hallhatták őt, hanem elsősorban azoknak, akik valami miatt – háború, gazdasági válság, etnikai vagy nemzeti feszültségek – menekülni kényszerültek hazájukból. Mert bizony vannak súlyos okok, előállhatnak veszedelmes helyzetek, amikor az embernek – férfi vagy nő, idős, felnőtt, fiatal, családost vagy egyedül élő – emigrálnia vagy menekülnie kell.

Kelet-Európából az utóbbi időkben ismét sokan vándorolnak nyugatra: egy jobb és szebb jövő reményében. Ott hagyják a szülőföldet, családot, baráti vagy egyházi közösségeket, és elindulnak egy új világot felfedezni.

Megérkeznek egy új országba, például Angliába, és itt megpróbálnak boldogulni, munkát keresni, egzisztenciát teremteni. Ami többnyire nem könnyű, sokszor nagyon jól jöhet valami segítség. Megemlíthetem a londoni Szent István Házat és sok más egyházi intézményt világszerte, ahol komoly munka folyik a fiatalok megsegítéséért, megmentéséért.

A Szentatya arra bátorít és buzdít bennünket Krisztus tanítása által, hogy az egyházi közösségek legyenek nyitottak és befogadók a menekültek és emigránsok előtt.

A magyar katolikus keresztény fiatal emigráns vagy menekült számára mindig is lelkiileg felemelő volt, ha a hitét meg tudta élni egy befogadó közösségben. Ahol a vasárnapi magyar szentmise után meg tud inni egy teát vagy kávé, és el tud beszélgetni a többi fiatallal vagy idősebb emberekkel az élet örömeiről és nehézségeiről. Sok keresztény fiatal az idegenben is élni akarja hitét, és tovább is akarja adni azt a hasonló sorsú embereknek. A hitünket csak egy szerető közösségben lehet igazából megélni – amely attól is megvéd, hogy valamiféle szektás mozgalom „eltérítsen”.

Bátorítom a magyar katolikus fiatalokat, hogy keressék fel ezeket az egyházi intézményeket, épüljenek be, és legyenek élő tagjai e közösségeknek. Csak ebben a formában lehet megélni a katolikus kereszténységünket és magyarságunkat. A hitet meg kell őrizni, és tovább kell adni a jövő nemzedéknek, még akkor is, ha emigrációban él az ember.

János atya
Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

2004 és 2010 között 2442 keresztény templomot leromboltak vagy bezártak.

Újabbán tehát, főleg Ázsiában, a keresztények üldözése fokozódik. Ennek egyik oka egyéb vallások radikalizmusának (gyökeres, végleges megoldásokra való erőszakos törekvésének) és fundamentalizmusának (tudományos bírálatokkal szembeni merev, elutasító magatartásának) felerősödése; feltételezik azt is, hogy a keresztények próbálnak másokat könnyűszerrel kereszténnyé tenni.

Ebben a hónapban imádkozzunk az üldözött keresztényekért, valamint a radikalizmus és a fundamentalizmus csökkenéséért. Szükségünk van arra, hogy elmélyítsük állhatatosságunkat és a hitünk védelmét szolgáló bátorságunkat. Az Egyháznak, különösen Ázsiában, meg kell találnia az együttélés olyan módját, hogy közösségeit képessé tegye a béke és a harmónia biztosítására, valamint a radikalizmussal és a fundamentalizmussal szembeni védekezésre. „Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért szídnak benneteket, mert a dicsőség Lelke, vagyis az Isten Lelke lebeg fölöttetek.” (1Pét 4,14)

(Az indonéziai jezsuita, Gabriel Possenti Sindhuanai nyomán)

Fordította: Nagy Ferenc SJ

VILÁGHÁLÓ –
CSALÁDI VÉDŐHÁLÓ NÉLKÜL

Az új technológiák világa leginkább a fiataloké. Sokkal többet tudnak róla, mint a felnőttek, és ennek következtében gyakran kikerülnek a szülők ellenőrzése alól. Érdemes szűrőket beiktatni, hogy nagyobb eséllyel kerüljék el a veszélyeket.

Ismert tény, hogy a gyerekek jobban eligazodnak az interneten, mint a szüleik. Egy – az olasz *Famiglia Cristiana* című keresztény családi folyóiratban ismertetett – felmérés azt tanúsítja: fennáll a veszély, hogy ezen a területen a szülők nem képesek ellenőrzés alatt tartani gyermekeik nevelését. A Symantec által közzétett adatok szerint csupán a szülők egy százaléka van tisztában azzal, hogy nem tudja, merre kóborol gyermeke a világhálón. Ugyanakkor a gyerekek tíz százaléka állítja, hogy szüleinek fogalma sincs, mit is csinál az interneten.

Sok gyerek bevallotta, hogy amikor felnőtt közeledik, átvált a képernyőjén egy másik oldalra. A szülők gyanakodnak ugyan, de jóval kisebb mértékben, mint amilyen mértékben megtörténik ez. Az olasz kamaszok 13%-a vallotta be a névtelen felmérésben, hogy amikor nem látják, akkor felnőtteknek szóló portálokat nézeget. Az egész világra kiterjedő felmérés szerint a kamaszok 33%-a vásárol a neten szülei beleegyezése nélkül. Nagy a veszély, hogy bajba sodorják ma-

gukat, vagy negatív tapasztalatokat szereznek. A leggyakoribb kockázat persze az, hogy számítógépük vírussal fertőződik, de ezen túl valódi bűntettek áldozataivá is válhatnak.

A számok sokat elárulnak. A szülők tizenkilenc százaléka gyanítja, hogy gyermeke másképp netezik, ha ő is ott van, míg a gyerekek harminchat százaléka vallja be, hogy másképp viselkedik szülei jelenlétében. A gyerekek 36%-a állítja, hogy már áldozatává vált online bűntetteknek, és 59%-uk került már a neten kellemetlen helyzetbe.

Az olasz *Famiglia Cristiana* folyóirat ezért azt javasolja, hogy a szülők használjanak webes figyelőszoftvert, például a Norton Online Family ingyenes szolgáltatást (<https://onlinefamily.norton.com/familysafety/basicpremium.fs>). Ez lehetővé teszi, hogy a szülők ellenőrizhessék, merre navigál gyermekük, mennyi időt tölt a neten, és szűrőket is be lehet tenni a koruknak nem megfelelő tartalmak letiltására.

(Magyar Kurír)

AZ ÉLETERET VÁLASZTOTTA

Ryan Bomberger nem ismerte vér szerinti édesanyját. Csak annyit tud róla, hogy erőszak áldozata lett, de nem vetette el a gyermekét, hanem örökbe adta.

„Örülök, hogy édesanyám az életet választotta, és megadta a lehetőséget, hogy egy tizenöt tagú, keresztény családban nőjek fel” – mondta el a Catholic Heraldnak a férfi. Idővel Ryan Emmy-díjas kreatív igazgató lett. Legújabbban a Too Many Aborted (túl sok abortusz) abortuszellenes kampányát készítette el, ami egész Amerikában nagy figyelmet kapott. Sokakhoz eljutott személyes története is. Feleségével, Bethanyval pedig alapított egy életpárti alapítványt, a Radiance Foundationt.

Ryan színes bőrűként azt sem hallgatja el, hogy míg a színes bőrű nők az Egyesült Államok női népességének 13 százalékát

teszik ki, addig az abortuszok 30 százalékán ők esnek át. Ezért a média a kampányt is rasszistának és nőgyűlölőnek kiáltotta ki, és azt hitték, fehér, konzervatív férfiak szervezetei állnak mögötte. Ezért nem is nagyon akarták meginterjúvolni. Hogy ő egy fekete férfi, aki majdnem az abortusz áldozata lett, alig érdekelt valakit.

Ryan rámutat: az abortuszt pártolók tábora sokszor ideologikus gondolkodású: gyűlölnek az intézményes vallásokat, van közöttük eugenikus, rasszista, osztályharcos, és sokan a túlnépesedés miatt aggodnak. De az abortusz számukra „szent”, ezért a végsőkig meg fogják védeni az ehhez való „jogot”.

Ugyanakkor reményre ad okot, hogy a fiatalok közt egyre több az abortuszellenes, sokkal több, mint az idősebb generációkban. (MK)

A GÉNMODOSÍTÁSÉ A JÖVŐ, VAGY SEM?

Quo vadis gmo? (Hová tart a génmódosítás?) – ezzel a címmel tartott a laikusok számára is rendkívül elgondolkodtató előadást a génkutatásokról és hatásokról Sági László mezőgazdasági genetikus, egyetemi tanár januárban a tihanyi apátság Tetőtéri esték rendezvényén.

A cím Sienkiewicz jól ismert regényére utal, amely abban a korban játszódik, amelyben az értékek devalválódtak, s amelyen korban ma is élünk – mondta bevezetőjében. A genetikai módosítás célja mindig az, hogy olyan új szervezetet állítsanak elő, amely gyógyászati vagy mezőgazdasági szempontból jobb, mint az elődje volt – állapította meg. Az elmúlt tizenöt évben a Föld vetésterületének tíz százalékán (ez mintegy három Magyarországi terület), 150 millió hektáron termesztettek génmódosított növényeket, ami azt jelenti, hogy szinte mindenki találkozik ma már ilyen termékkel a táplálékában. 2010-ben a legnagyobb mennyiségben genetikailag módosított szóját termesztették, a világ összes

szója-vetőterületének 81 százalékán. A szója a sertésnek fő alapfehérje-forrása. A génmódosított növényi listán található még a kukorica, a gyapot és az olajrepcé.

Az előadás utáni beszélgetésben szóba kerültek etikai kérdések is: hogy az ember a teremtett világ rendjébe beleszólva végzetes károkat is okozhat. Korzenszky Richárd perjel azt hangsúlyozta, hogy a pénzvilág a ma már megfordíthatatlan fejlődést saját, pillanatnyi érdekeinek megfelelően irányítja. Sági László kiemelte: akik ma a génmódosítást tekintik a jövő útjának, azzal érvelnek, hogy olyan mértékben növekszik az emberi népesség a Földön, hogy az eltartásához szükséges élelmiszert csak ezekkel az új technológiákkal lehetséges megtermelni. Ugyanakkor a humanista és keresztény értékrendet képviselők szerint nem több élelmiszert kell termelni, hanem az igazságosabb elosztásra, a pazarlás megszüntetésére volna szükség.

Toldi Éva

Floridai levél

A NAP EREJÉBŐL

Az első naptűzhelyről Napóleon rövid egyiptomi „expedíciója” (1798–99) kapcsán tudunk. A hordozható szerkezetet mintegy nyolcvan évvel később, 1877-ben kreálta Augustine Mouchot, hogy ezzel segítsen az Afrikában szolgáló francia idegenlégiósoknak. A szokatlan tűzhelyet egy rajz is dokumentálja: fémből készült, fordítva felállított, háromlábú, kinyitott „esernyő”, avagy „lámpaerő”, amely fókuszálja a nap sugarait. Az így keletkezett, koncentrált hővel 45 perc alatt megsül egy font kenyér, illetve egy óra alatt megfő egy kiló burgonya. De Mouchot nem állt meg. Kikísérletezett egy olyan modellt, amelyben percek alatt megolvad még az ólom és a cink is.

Aztán sokáig nem történt semmi.

Évtizedek múlva a könnyebb közlekedés, a különböző, vég nélküli kényszer-népvándorlások következtében kisebb lett a világunk, jobban megismertük egymás és földünk gondjait. Sőt, kezdtünk odafigyelni a takarékosabb energiafelhasználásra, aminek az egyik eredménye a mind hatásosabban működő Solar Cookers International.

A Nemzetközi Naptűzhelyek központja a kaliforniai San Franciscóban van. Csoportjai a világ egyre több pontján működnek, például Törökországban, Ugandában, Kubában, Mexikóban, sőt, megtaláljuk Dél-Kalifornia hatalmas Anza Borrego sivatagjában is, ahol a takarékos és környezete iránt felelősséget érző háziasszony évek óta ezen főzi meg a napi eledelt.

Az Egészségügyi Világszervezet adatai szerint a maláriánál is pusztítóbbak az elégtelenül működő tűzhelyek következtében szerzett bajok. Földünk népességének közel fele az egészséget veszélyeztető körülmények között főz. Az asszonyok rosszul szellőztetett helyiségekben szívják be a kezdetleges tűzhelyek okozta füstöt, amelynek a vegyi összetétele kétszázszor mérgezőbb, mint amit lélegzésre még alkalmasnak találnak. A szennyezett levegőtől gyógyíthatatlan betegségeket szereznek. De – főleg az asszonyokra és a gyerekekre – veszélyes lehet még a tüzelő szedgetése is. Együtt kétszer annyi halálesetet okozva, mint a malária.

A WHO több mint két évtizede szorgalmazza a napenergia felhasználását a főzéshez és a víz tisztításához. Kezdetben ügyes, egyszerű naptűzhelyeket vittek magukkal a munkatársak, hogy bemutassák az alkalmazásukat, és megtanítsák, hogyan tud mindenki a helyben található anyagokból (agvagból, ki-mustrált kartondobozokból) saját tűzhelyet „építeni”. Olyan hálózatokat hoztak létre, amelyekben – mind nagyobb tömegeket bevonva – az asszonyok egymást tanítják.

A Solar Cookers International bekapcsolja, és különböző pályázatokkal mozgósítja az egyetemi ifjúságot; nem hivatalos cégek bevonásával ösztökéli az ide vonatkozó kutatásokat, amelyek célja az olcsóbb, még egyszerűbb, legalább öt évig használható „tűzhely” megteremtése, amely csökkenti a költségeket, és kevesebb lesz a hulladék.

Az egész földkerekségen működő szervezetnek azonban pénzre van szüksége, tekintélyes támogatókra. Ehhez viszont elengedhetetlen a sikeres hírvetés. Világszerte ismert neveknek kell a zászlajukra kerülnie, hogy tudomást vegyenek róluk. A legújabb tájékoztató ezért közli örömmel az USA külügyminisztere, Hillary Clinton és a hollywoodi filmsztár, Julia Roberts nevét, aki elvállalta az organizáció „követi” tisztségét.

Bitskey Ella, Sarasota

NYUGATI MAGYAR PORTRÉK

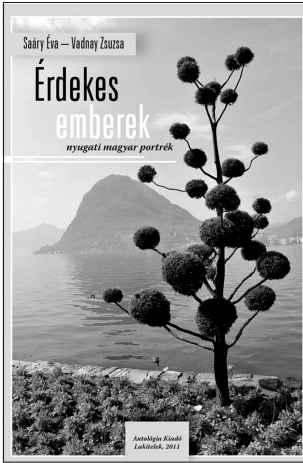
Ez a szép kiállítású, elegáns, jól olvasható kötet több intézmény támogatásával jelent meg, sokunk-mindannyiunk öröme. Többek között a 2011-es budapesti könyvhéten és a Ticinói Magyar Egyesületben is bemutat-ták. Portrészorozattal van dolgunk – egy előző kiadás kibővítésével –, melyet Saáry Éva és Vadnay Zsuzsa készített: 1957 és 2006 között.

A portrék során a két író-szerkesztő is bemutatkozik. Saáry, a luganói magyar irodalom nagyasszonya sokoldalú egyéniség: képzett geológus, költő, festő, fényképész. Vadnay pedig izgalmas újságíró, gracióz aszszony, a rejtett értékek páratlanul szellemes felkutatója.

Apponyi Géraldine albán királynéval kezdődik és Vásárhelyi Vera írónővel zárul a kitűnő portrék sora, amelyekből nemcsak érdekes életutakat, hanem értékes személyiségeket is megismerhet az olvasó. Például: a jelenlegi történelmi tudat nem ismeri eléggé Mindszenty bíboros sorsának végső alakulását. Vadnay Zsuzsa – akinek férje, Rospigliosi herceg a Vatikánba is bejáratos volt – a hercegprimás külföldre távozását új nézőpontból láttatta. Saáry Éva kerek interjúja a Puerto Ricóból

Luganóba érkező polihisztor író-professzorral úgy vetíti elénk Ferdinandy Mihály képét, hogy azonnal felismerjük nagyságát – és megszeretjük őt.

A bemutatottak mind-egyike Nyugaton élt, illetve ma is ott élő magyar értelmiségi, többségük írás-

tudó ember. Mivel életem több mint kétharmadát magam is Nyugaton éltem le, a könyv szereplőinek csaknem kétharmadát személyesen ismerem-ismer-tem, és csaknem felét barátomnak mondhatom. Nagyon tiszteltem Bogay Tamás történészt, párizsi Unesco-követünk, Bogay Katalin nagybátyját; szívből szerettem Csiky Ágnes Mária költőt, a legjobb recenziók íróját; Hattár Győzöt, a magyar nyelv utánozhatatlan művészt; Nagy Klárát, a nyugati magyarság legremekebb háziasszonyát. Kétszer is vendége voltam

SZABADKÖMŰVESEK

A szabadkőművesség története könyvtárnyi, de egymásnak ellentmondó tényeket és feltételezéseket tartalmazó irodalom. Egyesek felnagyítják, mások kisebbítik befolyását, világhatalmát. Az önmagukat a templomos lovagokig vagy a rózsakeresztesekig visszavezető szabadkőművesek között számos híres embert tudhatunk Voltaire-től Mozartig vagy éppen Washington-tól Kossuthig, ahogyan sok páholyt és rítust, és szinte lehetetlen kiigazodni, mert maguk a szabadkőművesek is terjesztik a homályt, a szenciációhajhász, leleplező írások egy része is éppen tőlük származik. Azt pedig végképp nehéz eldönteni, a ma legálisan működő világszervezet kivénhedt, fogatlan oroszlan-e, vagy most is jelentős tényező a globális, láthatatlan struktúrában.

A szabadkőművesség a felvilágosodás idején vált népszerűvé, és a francia forradalomban érte el befolyásának csúcát, bár egyesek ezt az 1917-es orosz forradalomra te-

szik. A keresztényellenes mozgalom az ember és az ész uralmát hirdette meg, Istent legfeljebb mint a Nagy Építőmestert tisztelte, Jézus istenségét azonban tagadta. A tolerancia és a humanizmus jelszavával együtt hirdette a szabadság, egyenlőség, testvériség eljövendő aranykorát, de a szabadkőműves „testvérek” mint kiválasztottak és beavartak mindig a vezetőndő (vagy éppen kiiktatandó) tömegek felett álltak.

Burkhardt Gorissen Szabadkőműves voltam című könyve (Szent István Társulat, 2011.) ezekre a kérdésekre ad választ. Egy nem túlságosan hívó katolikus egyre jobban vonzódik ehhez a titkos szövetséghez, majd maga is annak egyik vezetőjévé válik, míg rá nem dőbben, vagy metlen, üres rituálék foglya lett, és visszatér Jézushoz és a katolikus tanításhoz. Mindez talán érdektelen is lehetne, hiszen sokan megélték már a leleplezésből, a megtérésből, az utólagos bölcseségből, de a regényszerűen, vagy inkább naplósze-

Szathmáry Lajosnak, a legendás chicagói író-szakácsnak, és többször is vendégül láthattam Tollas Tibor költőt, a Nemzetőr megálmodóját.

Olyan tehát számomra – és ezzel aligha vagyok egyedül –, mint egy kitárgult vendégség: egyik nap Vásárhelyi Veránál vagyok a Katolikus Szemle római szerkesztőbizottságában, másnap – már lányaimmel – Münchenben keresem fel elegáns lakásában Újváry Sándor bácsit, a könyvkiadót. Aztán egy ugrás Londonba, Krassó Györggyel való találkozásra, majd Bécsbe, hogy együtt legyek kicsit Juhász Lacival... Luganóban pedig, a legjobb magyar konferenciák egyikén, barátaim javát vizsgáltam.

A sok érdekes, informatív, olykor bájos írás közül drámaiságával kiemelkedik egy interjú: Aki a halálából él – Jankovich István portréja. Ez a kiváló építész mérnök 1964-ben olyan autóbalesetet szenvedett, hogy az orvosok lemondtak róla. Mindazonáltal nemcsak életben maradt, hanem dantei módon be tudott számolni a „túlsó part” nagy fényességéről.

(Saáry Éva – Vadnay Zsuzsa: Érdekes emberek, Antikiteka Kiadó, 2011., Lakitelek)

Kabdebó Tamás

HÍRMÉRGEZÉS

Évszázadokkal ezelőtt az emberek csak a közvetlen közelükben lezajlott eseményekről szereztek tudomást – háborúk idején például saját bőrükön tapasztalták meg azokat. A távolabb történetekről legfeljebb a fejedelmi udvarokban és gazdag főúri házakban, lantosok éneke adott hírt: de ennek a való-ságértéke nagyon kétes volt.

A vándorló legények korában, akiknek mesterlevelük megszerzéséhez külhoni munkákat kellett vállalniuk, nagyot változott a helyzet. Mindenütt jó szívvel fogadták őket, már csak azért is, mert híreket hoztak: meséltek a „nagyvilág” dolgairól – nemegyszer erősen felnagyítva a borzalmas részleteket.

A modern információs dőmping az újságok és a rádió megjelenésével kezdődött, aztán következett a televízió, most meg az informatika bámulatosan gyors fejlődését látjuk.

Ma már mindenről tudunk, olyan eseményekről is, melyekhez semmi közünk, melyekre semmi befolyásunk nincs. Ha Indiában kisiklik egy vonat, ha a Fülöp-szigetek közelében elsüllyed egy hajó, vagy valami távoli földrészen lázadás tör ki...

Ránk zúdul a Földgolyó minden gondja-baja. Főleg a véres és ijesztő eseményekről értesülünk: természeti katasztrófák, szerencsétlenségek, tömegmészárlások... Az olasz svájci rádió, többek kérésére, létre is hozott egy „Nem olyan rémes” című műsort, melyben a hét végén, napról napra összefoglalja az öröndes híreket: kulturális bemutatók, a nemzeti parkok és állatkertek érdekességei, jótékonyági tevékenység – hogy csak néhány példát említsék.

A képernyőt nem nagyon szeretem (mert állandó bámulása visszaféjleszt gondolkozási képességünket; mindent megrágnak kapunk), rádió azonban lakásom szinte minden helyiségében van. A magyar, német, francia, angol és olasz adásokat párhuzamosan hallgatom, mert mindegyik másképpen találja és értékeli a tényeket.

És az idő függvényében is más-más magyarzatokat kapok. Az éjszakai órákban például gyakran ugyanaz az adó is mást mond (másképpen is mondja), sőt léteznek olyan hírek is, melyeket csak a kevésbé hallgatott éjszakai órákban küldenek az éter hullámaira. Olyan ez, mint az újságok esetében. Sokszor az apró, mellékesnek tűnő közlésekben rejti az, ami igazán fontos.

Fuldoklunk az információk hullámverésében, melyek át- meg átcsapnak a fejünk felett. Pedig ahhoz, ami igazán lényegbevágó, abban nem is kell a média közvetítése. Azt mindenképpen megtudjuk, mert „benne van a levegőben”.

Hogyan lehetséges, hogy gyakran éppen azok látják legkevésbé a történetek hátterét, mozgató rugóit, akik egész nap a számítógépük előtt ülnek, és így rengeteg információval rendelkeznek? Ők azok, akikről azt mondhatjuk: mindent tudnak, de azon kívül semmit.

Ma már ott tartunk, hogy ha meg akarjuk őrizni lelki épségünket, távol kell tartanunk magunkat a fölösleges információktól, mert ahogyan Madách mondja:

„Minden dolognak oly sok színe van,
Hogy aki mindazt végigészleli,
Kevesbet tud, mint első pillanatra,
S határozatra jutni rá nem ér.”

Persze, nem akarok senkit sem eltanácsolni a hírek habzsolásától, csak azt javasolom, hogy álljunk meg időnként gondolkodni, értékelni és emésztetni, mert különben súlyos „gyomorrontást”, hírmérgezést kapunk!

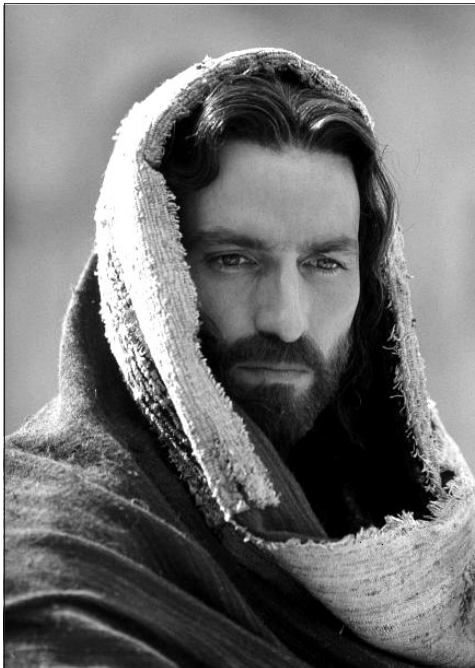
Saáry Éva

Szentmihályi Szabó Péter

HA MEDJUGORJE NEM LENNE...

A Passió-film főszereplőjének vallomása

James Caviezel egy interjúban medjugorjei látogatásairól, hite megújulásáról, a Passió című film készítésének műhelytitkairól és a hit eredményes közvetítéséről beszélt.

A Monte Cristót forgattuk Írországban, amikor Ivan Dragicevic, az egyik látnok Írországba látogatott. Elfoglaltságom és fenntartásaim miatt nem szándékoztam elmenni a meghirdetett találkozóra. Végül szabadnapot kaptam, így mégiscsak elmentem – eleveníti fel Medjugorjéval való kapcsolata kezdetét Caviezel a *medjugorjemiracles.com* által közölt interjúban.

„A zsúfolásig telt templom végében álltam, kissé bizonytalanul, hogy mi is történik valójában. Néhány nap múlva – feleségem kérésére – ismét részt vettem a jelenésen, ezúttal Ivan közelében térdelve. Így imádkoztam: »Jól van, itt vagyok, készen állok. Tégy velem, amit akarsz.« Abban a pillanatban úgy éreztem, mintha valami betöltene. Zokogni kezdtem. Amikor felálltam, csurogtak az arcomon a könnyek.»

Első medjugorjei látogatása, amelyet a filmforgatás befejeztével tett, meghatározó volt James Caviezel számára. „Eleinte megdöbbenett, mennyit imádkoznak itt az emberek. Sporttáborra emlékeztetett, ahol nemcsak egy mérkőzés van, hanem egymást érik a meccsek. Eleinte kicsit feszengtem; nem voltam hozzászokva, hogy ennyit imádkozzam. Isten segítségét kértem.

A negyedik nap nem vágytam másra, mint imádkozni. Imádság közben azt éreztem, kapcsolatban vagyok Istennel. Ezt az élményt kívánnám minden katolikusnak!”

„Ha Medjugorje nem lenne, nem vállaltam volna Krisztus szerepét a Passióban – mondta a színész –, hiszen tudtam, hogy aki Krisztust alakítja, annak nagyon közel kell lennie hozzá. Én Medjugorjében nyitottam meg a szívemet az ima és a szentségek felé. Mindennap gyóntam és szentségimádáson vettem részt. Mel Gibsonnal együtt vettünk részt a latin nyelvű szentmiséken. Medjugorje számomra a szentségek megélését és az Egyházzal való egységet jelenti.”

A kérdésre, hogyan lehet növelni az emberekben a Jézusba vetett hitet, a színész így válaszolt: „Csak úgy, ha Jézus jelen van bennünk az Eucharisztia által, s így az emberek Jézust látják az életünkben. A Passió filmezésekor csináltattam egy belső zsebet a ruhámba, ahová betettem néhány ereklyét, köztük Krisztus keresztféjének egy darabkáját. Azt akartam, hogy Jézus valóban jelen legyen, mert a nézőknek könnyebb lesz őt látni, ha én is őrá tekintek. Ezért az utolsó vacsora jeleneténél kérésemre a pap az Oltáriszentséggel a kezében állt az operatőr mellett, és együtt közelítették felém. A néző nem is sejti, hogy a szemem ragyogásában valóban Jézust, a Szentostya visszatükröződését látja. A keresztre feszítés jeleneténél ugyanez történt.”

A színész röviddel a Passió forgatásának befejezése után járt másodszor Medjugorjében. E látogatás alkalmával megismerte Jozo Zovko atyát. „Találkoztunk. Kezét a vállamra tette. Én is a vállára tettem a kezem. Majd a fejemre tette a kezét; én is az övére. Abban a pillanatban egy belső hang szólalt meg bennem: »Szeretlek, testvérem. Ez az ember szereti Istent.« Jozo atya ekkor megfordult, megkérdezte a tolmáctól, ki vagyok, és azt mondta, szeretne velem beszélni. Tartós barátság lett belőle.” □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† Miskolczi Kálmán Sch.P.

Miskolczi Kálmánt január 30-án, életének 91., szerzetességének 73., papságának 67. évében a szegedi piarista rendházban érte a halál. Február 7-én a szegedi belvárosi temető piarista parcellájában helyezték örök nyugalomra.

Miskolczi Kálmán Sárospatakon született 1921. július 10-én. Sátoraljaújhelyi piarista diákévei után, 1939. augusztus 27-én belépett a rendbe. Tanulmányi évei végén táborilelkész-hadapródként élte meg a háború befejezését a budai Szent János Kórházban. Budapesten szentelték pappá 1945. július 1-jén. Teológiai doktorátust szerzett a Pázmány Péter Tudományegyetemen. 1946-tól 1949-ig Sátoraljaújhelyen tanított hittant. Mindszenty bíboros melletti kiállása miatt előljárói az ország másik végébe „menekítették” a vélhető letartóztatás elől: előbb a Dél-Dunántúlon lelkipásztorkodott (Rigyác, Petrikeresztúr), majd néhány nógrádi év után Péli földszentkeresztben, később Leányváron volt plébános.

*

Az amerikai magyar piaristák rábeszélésének engedve 1965-ben elhagyta

az országot, és az egyesült államokbeli rendtartomány tagja lett. 1971-ig Devonban (Pennsylvania állam) volt tanár, aztán Buffalóban, vagyis Derbyben (New York állam) kórházlelkész. 1971-től 1982-ig középiskolai tanárként dolgozott a floridai Fort Lauderdale-ben. Ezt követően az ohioi Barbertonban és Trentonban (New Jersey állam) volt plébános a magyar templomoknál. Végül 1986–93 között Derbyben lett kisegítő lelkész, aztán 2006-ig adminisztrátor Lackawannában a Nagyboldogasszony magyar templomban, és kisegítő lelkipásztor angol és magyar plébániákon. P. Miskolczi mindig készségesen segített a magyar plébániákon, megjelent a papi összefüggéseken, és elbűvölt mindenkit irodalmi tudásával és versek szavalásával. 85 éves korában nyugdíjba ment, és beköltözött a piaristák devoni rendházába. 2010-ben innen tért haza Magyarországra, ahol a szegedi piarista rendházban lakott. Otthonában érte a halál, rendtársai körében, rokonai, ismerősei, barátai imáitól kísérve.

PRMT/MA

A SZABADSÁGHARC VITÉZE

Bátori Schulcz Bódog históriája

Esztergommal átellenben, a Duna túlsó oldalán fekvő Garamkövesd plébániáján az 1848–49-es magyar forradalom és szabadságharc egyik, kevésbé ismert hőse, Bátori Schulcz Bódog életútját felidéző emlékszobát áldott meg az ősszel Bíró László tábori püspök.

Bátori-Schulcz Bódog Körnöcbányán született 1804. január 4-én. Édesapja, Schulcz Antal az osztrák hadsereg mérnökkari őrnagya volt, később a körnöcbányai bíróság tagja. Édesanyja, Benkó Jozefa Fiuméből származott. A családnak öt saját gyermeke volt, de árva gyermekeket is felneveltek.

Bódog Kassán, a premonstreieknél tanult, majd bölcsészeti és jogi egyetemet is végzett. 1824 januárjában lépett a császári hadseregbe, hadapród lett a Bakonnyi-ezredben és először Besztercebányán, utána Komáromban állomásozott. Innen Gollenhofer Ignác századába helyezték át, Milánóba. Fokozatosan haladt a ranglétrán; 1836-ban dandárnoki hadsegéd lett. 1839-ben a gránátos zászlóaljhoz került át, ahol letette Damjanich volt. 1841-ben Budára került, raktárparancsnokként. 1844-ben 160 emberével együtt Pago szigetére vezényelték, ahol a soáknak őrzése volt a feladatuk. 1845-ben Lévára került, ahol tizenhat hónapig szolgált hadfogó parancsnokként, majd Zárára került. 1848 tavaszán nagyothallása miatt főhadnagyi rangban nyugalmazták, ő azonban önkéntesként visszatért az itáliai fronton harcoló századához.

A pesti forradalom hírére hazatért, és felajánlotta szolgálatait a szerveződő magyar honvédségnek. Októbertől a Bars vármegyében szerveződő 17. honvédszászlóalj századosa volt. Decembertől őrnagyi rangban a zászlóalj parancsnokává nevezték ki, és beosztották a Franz Schlik vezette császári csapatokkal harcban álló felső-tiszai hadtesthez.

A hadtest később Klapka György parancsnoksága alá került, és Schulcz lett az egyik dandár parancsnoka. Ebben a

beosztásban részt vett a január 22–23-ai bodrogkeresztúri, a január 31-ei tokaji ütközetben, a kápolnai csatában, majd a tavaszi hadjárat ütközeiteiben is. Részt vett a kápolnai (február 8.), mezőkövesdi (március 1.), szolnoki (március 6.), tápióbicskei (április 4.), isaszegi (április 6.), váci (április 11.) és a nagysallói (április 19.) ütközetekben.

A hősiességére utaló Bátori nevet e harcok során katonáitól kapta, melyet hivatalosan is felvett. Vitézségeért áprilisban alezredessé léptették elő,

és megkapta a Magyar Katonai Érdemrend III. osztályát. Június végén a II. hadtest egyik hadosztályának parancsnokává nevezték ki, de ő visszahelyeztette magát régi parancsnokához, így Klapka vezérőrnagy helyettese lett a komáromi várban. Augusztusban ezredessé léptették elő.

A világhíres fegyverletétel híre Komáromban érte. A vár védői még októberig sikerrel álltak ellen az osztráloknak, és végül menlevél ellenében adták fel a várat. Schulcz Bódog pap testvéréhez, Jánoshoz költözött, aki előbb – a ma már Esztergomhoz tartozó – Szentgyörgymezőn, majd Garamkövesden szolgált. A szabadságlevél ellenére 1850-ben fél évre Bécsben bebörtönözték, és még két alkalommal zaklatták. Megírta emlékiratait, melyet 1870-ben adtak ki Pesten. Hivatalt nem vállalt, csendben töltötte élete napjait Garamkövesden.

Garamkövesden, 1885. március 8-án ragadta el a halál, kívánsága szerint az esztergomi honvédtemetőben helyezték örök nyugalomra. Az esztergomi szentgyörgymezői '48-as honvédtemetőben helyezték örök nyugalomra március 11-én.

Farkas Zsolt garamkövesdi plébános

SZERETETRE...

(Folytatás az 1. oldalról)

Kevés lenne azonban, ha az Egyház prófétai dimenziója pusztán külső jelenségekre korlátozódna, anélkül, hogy feltárnánk az igazságtalanságok erkölcsi gyökereit.

A korrupció, a pénzfelhalmozás, az erőszak, a kollektivitás jogtalan kihasználása olyan rákbetegségek, amelyek belülről kezdik ki a társadalmat – véli a „Cor Unum” Pápai Tanács elnöke. XVI. Benedek pápa nyomán azt sem hallgathatjuk el, hogy a jelenlegi pénzügyi válság alapja a kapzsóság, a gátlástalan pénzhasználat. A pénzhez való ragaszkodás büne – hangsúlyozta a pápa nagyböjti üzenetében bemutatott beszédében Robert Sarah bíboros.

A Szentatyá azonban még mélyebb dimenziót jelöl meg tanításában, amikor rámutat Isten hiányára. Ez a valódi gyökere a bennünket körülvevő igazságtalanságoknak. Amikor az ember nem ismer el maga fölött egy Teremtő Urat, a társadalmi élet konfliktusokkal teli individualizmussá, harccá fajul, a lét a túlélésért folytatott küzdelemmé válik. Szekularizált társadalmaink nem veszik figyelembe Isten jelenlétét. Az anyaginál még súlyosabb szegénységbe burkolóznak: elutasítják és teljesen kizárják Istent a társadalmi és gazdasági

életből, fellázadnak az isteni és a természeti törvények ellen. Az ilyen társadalmakat megérintheti a szegények, szenvedők iránti szeretet, az evangéliumi tanúságtétel.

Elsődleges feladatunk tehát, hogy hirdessük a világnak: van Isten. Jövevőnk pedig attól függ, hogy elismerjük-e Isten szuverenitását – hangsúlyozta Robert Sarah. Az Egyház felelőssége, hogy minden nemzedéket emlékeztessen: létfontosságú ez a spirituális dimenzió. A mai próféták hirdessék a világnak, hogy az Atya nélkül, aki szolidaritásra ösztönöz, az élet meghal, és a testvériség üres utópiaként foszlik szét.

A nagyböjti időszak a liturgikus év alkalmas időpontja a megtérésre, arra, hogy emlékezzünk: a Isten nem feledkezik meg rólunk. Az idej nagyböjti üzenet fel akarja rázni a lelkiismereteket testvéreink jogai és kötelességei iránt. Figyelmeztet azon kötelességeinkre is, amelyekkel Istennek tartozunk. Mindennek a keresztény közösségen belül kell megvalósulnia, amelyben a kölcsönösség és a testvéri figyelemzés alapelve érvényesül, szem előtt tartva az emberek evilági jólétét és eszkatológikus üdvösségét – mondta a pápa idej nagyböjti üzenetének bemutatásakor a „Cor Unum” Pápai Tanács elnöke.

(Vatikáni Rádió)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Magyar szentmisék a Szent Péter-bazilikában

2012-ben is minden kedden reggel 8 órakor tartanak magyar szentmisét a római Szent Péter-bazilika magyar kápolnájában. Minden Rómába zárandókló magyart szeretettel várnak a kedd reggeli magyar szentmisékre. Csoportokat ajánlatos előre bejelenteni Németh László főlelkésznel (06 65630796 348 7952165, italiamissiohu@gmail.com).

Tudomány és hit

Újabb kezdeményezés segít majd a tudomány és a teológia, valamint a filozófia közötti párbeszédet a most létrejött Tudomány és Hit elnevezésű alapítvány révén, amelyet XVI. Benedek pápa hozott létre Gianfranco Ravasi bíboros, a Kultúra Pápai Tanácsa elnökének kérésére. Az alapítvány tevékenysége szorosan kapcsolódik majd a Kultúra Pápai Tanácsához, viszont önálló tevékenységet folytat a vatikáni dikasztériummal és a római pápai egyetemekkel együttműködésben. A kezdeményezés nagy hangsúlyt fektet a jövő nemzedék gondolkodásának formálására, megerősítve azokat az oktatási programokat, amelyek a tudományhoz és a teológiához kapcsolódnak. Az alapítvány nagy figyelemmel kíséri a legjelentősebb kutatási területeken elért eredményeket is, elsősorban az idegtudományokat illetően.

Semjén Zsolt a római Falconieri-palotában

A miniszterelnök-helyettes vatikáni hivatalos látogatása alkalmával felkereste a Róma központjában lévő Falconieri-palotát is. Semjén Zsolt megtekintette a magyar tulajdonban lévő műemlék épületet, találkozott a Római Magyar Akadémia vezetőivel, és a Pápai Magyar Intézetet is felkereste.

Tiltani kell az eutanáziát

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése (PACE) január 25-én elfogadott határozata szerint tiltani kell az eutanáziát. A megfogalmazás erőteljes állásfoglalás az élet mellett és a halálba segítség ellen; európai politikai intézmény most először utasította el ilyen határozottan az eutanáziát. A határozat 5. paragrafusa így szól: „Az eutanáziát mint egy kiszolgálta-

tott ember cselekvés vagy mulasztás általi, szándékos megölését az illető állítólagos érdekében, mindig tiltani kell”.

Segédpüspökök Pozsonyba

Új segédpüspököt nevezett ki a XVI. Benedek pápa január 31-én a Pozsonyi Főegyházmegyébe. A 48 éves Jozef Hal'ko Pozsonyban és Rómában végezte tanulmányait. Az új főpap eddig az érsekség szóvivője volt, a Comenius Egyetem Teológiai Karának Egyháztörténeti Tanszékének docense, több tanulmány és tudományos monográfia szerzője. 1997 óta Jozef Hal'ko a felelőse a pozsonyi magyar hívek lelkipásztori gondozásának is, mivel kitűnően beszéli a magyar nyelvet. Jozef Hal'kót március 17-én délelőtt 11 órakor szentelik püspökké a pozsonyi dómban.

Vasárnap munka nélkül

A *European sunday alliance*, az egyházi, kulturális és sportegyesületeket, valamint szakszervezeteket és civil társulásokat egyesítő hálózat arra hívja minden tagját és támogatóját, hogy március 4-én, vasárnap tartsák meg együtt a munka nélküli vasárnap európai napját. „Gazdasági és pénzügyi válság idején, amikor a társadalmi jogok és a munkához való jog egyre inkább nyomás alá kerül, a munka nélküli vasárnap világos és látható kifejezése annak, hogy az emberek és a társadalmunk nem kizárólag a munkától és a gazdaságtól függenek” – olvasható a felhívásukban.

Tizenhét újabb felekezett

A jelenlegi 14 mellett további 17 felekezett kaphat egyházi státuszt a Magyar Országgyűlés Emberi Jogi, Kisebbségi, Civil- és Vallásügyi Bizottsága pénteki ülésén elfogadott indítvány értelmében. Ha a parlament megszavazza a javaslatot, egyházi elismerést kap a metodisták, a pünkösdisták, az adventisták, a nazarénusok, a mormonok és a Jehova Tanúi közössége, az Erdélyi Gyülekezet, az Üdvhadsereg Szabadegyház, a Szent Margit Anglikán/Episzkopális Egyház, a Magyarországi Kopt Ortodox Egyház, a Magyarországi Iszlám Közösség, a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége, továbbá öt buddhista vallási közösség □

PAPI ÖRÖMFOCI GYULÁN

Ötödik lett a magyar válogatott

Tizenegy európai ország válogatottjának részvételével rendezték meg február 3. és 6. között Gyulán a katolikus papok teremfoci Európa-bajnokságát. A két püspököt soraiban tudó magyar csapat az ötödik helyen végzett.

Az esemény főtámogatója a Szeged-Csanádi Egyházmegye mellett a MOL és az OTP volt, továbbá az MLSZ is kiemelt figyelmet fordított a tornára, amelyen tiszteletét tette Dankó Béla, a szövetség elnökségi tagja, országgyűlési képviselő is.

A mérkőzések közötti időkből a résztvevők megtekintették Erkel Ferenc szülővárosának nevezetességeit, ellátogattak a Grosics Gyula Katolikus Labdarúgó Akadémiára, a gyulai várba, a híres várfürdőbe is. A programban természetesen kiemelt helyen szerepelt mindennap a közös szentmise. Ezt követően reverendából mezbe öltöztek az atyák, és következhetek a gólok, aminek nem volt híján a torna, miként az örömfutballnak sem. A hangulatról a Grosics Akadémia növendékei és a városi sportsarnokba kilátogató gyulai futballdrukkerek gondoskodtak, tehát komoly szurkolótábor biztatta a magyar csapatot.

A magyar válogatott – Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspökkel és Palánki Ferenc egri segédpüspökkel – kitűnően helytállt, és soha nem járt olyan közel az elődöntőhöz, mint most, „hazai pályán”. A horvátok ellen 2-1-re vezetett a Tóth Bálint vezető-

edző által irányított magyar csapat, ami biztos elődöntőt jelentett volna, ám a vendégek az utolsó percben egyenlítettek, így ők jutottak tovább. A siker annyira fellelkesítette a horvátokat, hogy az elődöntőben a hosszabbítás-

ban legyőzték a nagy esélyes lengyeleket, és a döntőbe jutottak.

Végül nagyjából érvényesült a papírforma: ugyanis évek óta a lengyel, a portugál, a horvát és a bosnyák csapat kerül a legjobb négy közé, ami nem véletlen, hiszen ezekben a csapatokban olyan atyák is szerepeltek, akik korábban élvonalbeli futballisták voltak.

A tornát a sorozatban első alkal-

lommal Portugália nyerte: 1-1-es döntetlennel ért véget a rendes játékidő, és nem hozott döntést a hosszabbítás sem, végül büntetőkkal 5-4-lelt az eredmény. Korábban Horvátország kétszer, Lengyelország háromszor végzett az élen. A bronzérem a lengyeleknek jutott, míg a negyedik helyen Bosznia-Hercegovina végzett. A magyar katolikus papi válogatott az 5. helyért játszott mérkőzésen Veress Zoltán duplájával 2-1-re bizonyult jobbnak a szlovák csapatnál.

A szeretet, az örömfutball és a barátság tornáján természetesen nemcsak a győztesek mosolyogtak, a küldöttségek tagjai ugyanis kellemes, szép emlékekkel távozhattak Gyuláról. Az esemény ismét elérte a célját.

Szeged-Csanádi Egyházmegye

SZÁZKÉT ÉVES EGYHÁZZENÉS

Ghillány István százkét éves egyházzeneészt, a ferences világi rend örökfogadalmas tagját köszöntötték rendtársai, rokonai, barátai és tisztelői a pozsonyi ferences templomban február 11-én. Az ünnepi szentmise főcelebránsa a szlovák főváros ferences templomában Jozef Hal'ko, a pozsonyi magyarok lelkesze volt, akit a pápa január végén nevezett ki a Pozsonyi Főegyházmegye új segédpüspökévé.

Az ünnepelt még a Monarchia idején, 1910. január 29-én született Eperjesen, arisztokrata családban. A bécsi világkereskedelmi főiskolára küldték tanulni, de ő később inkább a zenei pályát választotta. „Ez volt a szerencsém, mert így békén hagytak. Muzsikámmal azokat is mulattattam, akik a családomat üldözték” – mondta a ma is egészséges, életvidám, még nagyothalló készüléket sem használó zenetanár a Ferences Sajtóközpontnak. Szüleit ugyanis a kommunista hatalomátvétel után mindenükből kiforgatták és internálták. Az volt a fő bűnük, hogy magyarságukat nem voltak hajlandók megtagadni – mondta az idős férfi, akit 73 éves „kislánya” kísért el a pozsonyi ünnepségre.

Az ünnepelt

Ghillány István báró, miközben zenetanárként kereste kenyerét, leányával együtt sok évig volt a pozsonyi Szent Márton-templom, immár székesegyház énekkarának szólistája, több szép misét is írt, amelyeket Szlovákia-szerte ismernek és játszanak. Évtizedek óta tagja a ferences világi rendnek. Mikor a hosszú élet titkáról kérdeztük, azt válaszolta, hogy az Egyház parancsait be kell tartani, nemcsak tetteinkben, hanem gondolatainkban is.

A felvidéki magyar ferences világi rendnek több száz tagja van. A pozsonyi csoport vezetője, Kulcsár Éva könyvelő köszöntő szavaiban méltatta örökfogadalmas testvérük példamutató, mindig derűs és szép életét.

Jozef Hal'ko ki-nevezett püspök nagy csokor virággal köszöntötte a világi rendiek doyenjét, majd megköszönte a pozsonyi híveknek, hogy mindig szeretettel segítették másfél évtizedes magyar lelkesi munkáját, és biztosította őket, hogy püspökként is gondja lesz a magyar hívekre, de immár nem a pozsonyi magyar templomra szorítkozóan, hanem a pozsonyi érsekség egész területén.

(szerdahelyi)

SZÁJRÓL SZÁJRA

1700 éve történt...

A hanyatló és felbomló Római Birodalom egységét helyreállítani akaró terveire Nagy Konstantin császár a kereszténységtől remélt támogatást. Közel két évtizedes, küzdelmekről terhes időszaka volt ez a birodalomnak, Konstantinnak trónkövetelő, társascsászárok sorát kellett legyőznie a teljes császári hatalom megszerzéséhez. A hit egységének gondolata, a keresztény vallás, beleillett terveibe, és két edictumával: a rómaival 312-ben és a mediolanumival (azaz milánóival) 313-ban, a vallásszabadság kihirdetésével egyengette az utat az államvallás felé.

A legenda szerint 312-ben álmot látott a vetélytársa, Maxentius ellen hadba vonuló Konstantin, és ez az álom győzelmet ígért, ha a kereszt jelét tűzi zászlájára. „In hoc signo vinces”, azaz a jelben győzni fogsz, így hangzott az ígéret. Konstantin a kereszt jelet tetette katonái pajzsára és a zászlókra, ami után szinte magától értetődik, hogy a kereszténység államvallás lett. A Niceai Zsinatot is ő, a semmilyen egyházi tisztséget nem viselő császár nyitotta meg 325-ben, és annak határozatait állami törvénynek nyilvánította.

A birodalom Nagy Konstantin uralkodása idején döntő változáson esett át. A

közigazgatás átszervezése, a polgári és katonai hatalom szétválasztása, a hivatali rangsor hierarchikus (rendfokozatok alapján, során történő) felépítése, mindezek csak példák a változások tömegéből. A római hagyományokkal történő szakítást azzal is kifejezésre juttatta, hogy a birodalom székhelyét Bizáncba helyezte át. Új nevét is tőle kapta: Konstantinopolis (Konstantinápoly).

Julianus Apostata – Nagy Konstantin testvérének, Constanciusnak a fia – maga is római császár, neveltetése során elidegenedett a kereszténységtől. Szakított is vele, innen a melléknév: hitehagyott, „apostata”. A legenda szerint harminckét éves korában bekövetkezett halálakor utolsó szavai ezek voltak: Vicisti Galilae – Győztél, Galileai!

Ebben a rovatban meg kell emlékezni Henryk Sienkiewicz Nobel-díjas lengyel írónak a keresztény és a pogány Róma küzdelméről szóló nagysikerű regényéről a *Qu vadis?*-ről is. Többet és olvasmányos formában tudhatunk meg belőle a korról, eseményeiről. Itt csak emlékeztetni tudtam az 1700 éve történteire.

Közreadta: **Ramsay Győző**

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

NYUGAT-EURÓPAI magyar lelkipásztori központ: Magyar Katolikus Delegatura – Ungarische Katholische Delegatur, Dr. Cserhádi Ferenc delegátus, külföldi magyar lelkipásztori szolgálat ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Landwehrstraße 66, D-80336 München, Tel.: (49-89) 532 82 88, Del.: (49-89) 530 96 27, Fax: (49-89) 532 82 45, E-mail: ung.delegat@gmx.de

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; Cambridge, Birmingham; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs-újhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108, E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyardmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mère Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Wladyslaw z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójához közel. Kivétel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakkó: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emmanuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tucher-

gartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyk:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middeldefeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pilis György, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufuo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com, Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszassziona-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Pota Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

Emléktábla avatás Mindszenty József bíboros születésének 120. évfordulóján

Az 1946 és 1951 között Niederaudorfban (BY) működő Magyar Leánygimnázium Amerikában élő magyar növendékeinek szervezésében 2012. május 5-én, szombaton délután 3 órakor magyar főpapi szentmisére és a niederaudorfi magyar iskolára emlékeztető emléktábla avatására kerül sor a tiroli-bajor Alpok tövében épült, szép reisachi karmelita kolostortemplomban, ahol egyben megemlékezünk Mindszenty József bíboros haláláról és születésének 120. évfordulójáról is. Köszöntőt mond Mydló Tamás müncheni magyar főkonzul.

A Niederaudorfi Magyar Leánygimnázium szervezőinek és tanulóinak egykori helytállása az idegenben arra kötelez, hogy emléüket ápoljuk azon a helyen, ahol a második világháborút követő nagy ínségükben is tanúságot tettek magyar megmaradásuk iránti elkötelezettségükről, és magyar történelmet írtak.

A rendezőkkel együtt szeretettel várók mindenkit, mindenekelőtt a környékbeli magyar híveket és lelkipásztorokat – főleg München, Augsburg, Nürnberg, Stuttgart, Salzburg és Innsbruck környékéről –

a 2012. május 5-én, szombaton délután 3 órakor kezdődő ünnepi szentmisére és az ezt követő emléktábla avatásra a reisachi karmelita kolostortemplomban

(Karmelitenkloster Reisach, Klosterweg 20, D-83080 Oberaudorf, Kufstein közelében, a határ német oldalán).

További tájékoztató:

a helyi magyar lelkészeknél, akik esetleg híveik csoportos utazását is megszervezik.

Szívélyes meghívással:

Cserhádi Ferenc delegátus, a külföldi magyarok püspöke

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† P. Szilas László SJ
1927–2012

Szilas László Felsőgallán született 1927. szeptember 10-én. Gimnáziumi tanulmányait Tatabányán végezte 1938–46 között. 1946. július 30-án belépett a Jézus Társaságába. Filozófiai tanulmányait Szegeden kezdte el, aztán folytatta Innsbruckban, Eegenhovenben 1948–52 között, és ebből licenciátust szerzett. Teológiai tanulmányait Frankfurtban végezte 1958–62 között. 1961. július 31-én szentelték pappá. 1965–74 között Rómában, az Institutum Historicum SJ-ben szolgált, 1974–81 között az innsbrucki egyetemen tanított egyháztörténelmet, majd 1981-től ismét a római Történelmi Intézetben dolgozott mint író, kutató, és az Archivum Historicum SJ szerkesztője. – Tudományos munkája közben kevés kapcsolata volt magyarokkal. P. Szilas László január 4-én halt meg Rómában.

Miklósházy Attila ny. püspök

HIRDETÉSEK

Magyar ajkú idősebb hölgy, alapfokú német ismerettel 24 órás betegápolást vállal. T.: 0049-(0)6101/49 70 10.

61 éves (165/68), természetet kedvelő magyar hölgy, komoly szándékkal keresi káros szenvedélyektől mentes társát. T.: 0178/923 60 59 v. 0036-30/418 63 06.

Zarándoklat. Trianon – párizsi városnézéssel egybekötött buszos kirándulást szervezünk június 6–10. között. 9-én megemlékezés a Kis-Trianon palota előtt. Érdeklődni: 07334/21137.

Budapest, XVI. ker., Árpádföld csendes, kertvárosi részén, közel a központhoz (31-es busz és üzletek) eladó kedvező áron egy 50 m²-es családi ház, melléképületekkel, amelyek 752 m²-es telken épültek. T.: 0036-20/22 56 783.

Magyarországon élő barátnőmnek keresek komoly szándékkal rendelkező, magas, bridzs-, sport- és kultúrákedvelő, diplomás férfit, hatvanéves korig. Kontakttelefon: 0049-172/820 86 45.

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka:

www.egyhazikonyvklub.hu

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de

*

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző,

Vinceze András

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USS 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlra USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Ungarischsprachige Katholische Mission

Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München

Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03

BIC PBNKDEFF

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck: AMPER DRUCK GmbH

Am Fohlenhof 5.

82256 Fürstenfeldbruck

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.